

Співак М.В.

*кандидат юридичних наук,
докторант Інституту держави і права ім. В. М. Корецького
Національної академії наук України*

ДЕРЖАВНА ІННОВАЦІЙНА ПОЛІТИКА У ЗАПРОВАДЖЕННІ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖНОГО НАПРЯМУ

Анотація. Проаналізовано динаміку розвитку інноваційної політики в галузі охорони здоров'я населення України. Показано, що ефективність галузі охорони здоров'я визначається, насамперед, обсягом витрат на наукові дослідження та розробки. Проаналізовано досвід зарубіжних країн у розбудові системи здоров'язбережної інноваційної політики. Виявлено позитивні особливості у запровадженні такого роду заходів.

Ключові слова: політика, охорона здоров'я, збереження здоров'я, інновація, інноваційна політика, національна програма.

Участь України у світових економічних процесах передбачає узгодження механізмів вироблення та імплементації національного законодавства про охорону здоров'я відповідно до стандартів країн Європейського Союзу. Але гостра соціально-економічна криза в Україні і фінансування охорони здоров'я за залишковим принципом призводять до значного погіршення загального стану здоров'я населення. Однак динамічний соціально-економічний розвиток кожної країни неможливий без всебічного та безперервного використання нововведень, які є каталізаторами загального розвитку. На це вказує досвід США, ОАЕ, Китаю, Індії, які, зробивши ставку на інтенсивні технологічні зміни, за короткий період забезпечили своє потужне економічне зростання. Безумовно, й Україною здійснюються певні законодавчі кроки з метою виправлення жахливого становища, що склалося в галузі охорони здоров'я. Однак позитивних змін галузь і досі не зазнала.

Соціально-інноваційна діяльність в організаційній сфері галузі охорони здоров'я, враховуючи її публічний характер, належить до некомерційної діяльності, що пов'язана з синтезуванням нових ідей, розробленням нових теорій і моделей, включаючи проекти, концепції та програми — зосередженими на науково-дослідній діяльності, розробці програмних засобів обробки інформації, вдосконаленні існуючих методів діагностики та лікування й у фармацевтичному секторі — модернізації технологічних процесів, освоєнні нового обладнання, впровадженні нових технологій, а також організаційними проектами — спрямовани-

ми на реформування системи управління охороною здоров'я шляхом створення нових моделей функціонування галузі і відповідної підготовки та перепідготовки кадрів.

Серед науковців, роботи яких присвячені проблематиці інноваційного забезпечення охорони здоров'я в Україні варто виділити Ю. Вороненко, О. Висоцьку, А. Горбань, Н. Гойда, І. Гусеву, Д. Дячука, Д. Карамішева, А. Свінцицького, О. Євсєєву, Є. Латишева, В. Михальчук. Однак потребують детального вивчення питання запровадження напрямку здоров'язбережних інновацій галузі та запозичення позитивного досвіду у зарубіжних країнах.

На думку А. Горбань інноваційну політику в галузі охорони здоров'я слід розглядати через результат виконання науково-дослідних робіт, фундаментальних і прикладних наукових результатів. Водночас А. Горбань відмічає, що ефективність такої політики залежить від участі мінімум двох типів основних суб'єктів відносин, це організації-розробники інноваційної продукції та організації, що використовують (впроваджують) цю продукцію [1, с. 4].

Особливості вітчизняної ситуації у галузі державного управління інноваційною діяльністю щодо охорони здоров'я, на думку Г. Апанасенка полягають в тому, що поставивши перед собою мету досягнення здоров'я, сучасна медицина займається виключно хворобою. Саме тому використання досягнень медицини в охороні здоров'я йде шляхом вдосконалення лікувально-діагностичних заходів. Цей шлях простежується по ходу всієї історії розвитку охорони здоров'я. Основні кошти, які виділяються бюджетом по охороні здоров'я, йдуть саме на лікування хворих. Але цей шлях, як виявилось, відіграє мізерну роль у загальному комплексі факторів, які визначають стан здоров'я населення [2, с. 16].

Слід погодитися з точкою зору О. Павленка про те, що інноваційний розвиток охорони здоров'я це найбільш оптимальний шлях кардинального поліпшення здоров'я та якості життя, боротьби з передчасною смертністю населення і вирішення демографічних проблем країни [3, с. 70].

Що стосується законодавчого регулювання інноваційних перетворень в галузі охорони здоров'я то слід відзначити, що у Законі України «Про інноваційну діяльність» від 04.07.2002 р. дані поняття розкриваються у такому значенні: інновації — новостворені (застосовані) і (або) вдосконалені конкурентоздатні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і (або) соціальної сфери; інноваційна діяльність — діяльність, що спрямована на використання і комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок і зумовлює випуск на ринок нових конкурентоздатних товарів і послуг [4].

Продовженням розбудови механізмів державного регулювання інноваційної діяльності в Україні став Закон України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні» від 08.09.2011 р. у положеннях якого визначається, що пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні це науково і економічно обгрунтовані та визначені відповідно до закону напрями провадження інноваційної діяльності, що спрямовані на забезпечення економічної безпеки держави, створення високотехнологічної конкурентоспроможної екологічно чистої продукції, надання високоякісних послуг та збільшення експортного потенціалу держави з ефективним використанням вітчизняних та світових науково-технічних досягнень [5].

Закон України «Про наукову і науково-технічну діяльність» від 13.12.1991 р. визначає, що державні цільові наукові та науково-технічні програми є основним засобом реалізації пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки шляхом концентрації науково-технічного потенціалу держави для розв'язання найважливіших природничих, технічних і гуманітарних проблем [6].

Закон України «Про наукову і науково-технічну експертизу» від 10.02.1995 р. визначає правові, організаційні і фінансові основи експертної діяльності в науково-технічній сфері, а також загальні основи і принципи регулювання суспільних відносин у галузі організації та проведення наукової та науково-технічної експертизи з метою забезпечення наукового обгрунтування структури і змісту пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки, наукових, науково-технічних, соціально-економічних, екологічних програм і проектів, визначення напрямів науково-технічної діяльності, аналізу та оцінки ефективності використання науково-технічного потенціалу, результатів досліджень [7].

Законодавче регулювання інноваційної діяльності в Україні здійснюється і наступними нормативно-правовими актами зокрема Законом України

«Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків» від 16.07.1999 р. [8], Постановою Верховної Ради України «Про рекомендації парламентських слухань на тему: «Національна інноваційна система України: Проблеми формування та реалізації» від 27.06.2007 р. [9], Розпорядженням Кабінету міністрів України «Про затвердження плану заходів з реалізації Концепції реформування державної політики в інноваційній сфері на 2015-2019 роки» від 4.06.2015 р. № 575-р [10], Розпорядженням Кабінету міністрів України «Про схвалення Концепції реформування державної політики в інноваційній сфері» від 10.09.2012 р. № 691-р [11], Розпорядженням Кабінету міністрів України «Про схвалення Концепції розвитку національної інноваційної системи» від 17.06. 2009 р. № 680-р. [12].

Наголошуючи на важливості збалансованої взаємодії всіх суб'єктів господарювання, варто було б наголосити на консолідації для забезпечення цієї взаємодії зусиль виконавчих державних інституцій з метою становлення системи нормативно-правового, організаційного, інформаційно-аналітичного та фінансового забезпечення інноваційних процесів в Україні. Забезпечення виконання даної місії на нашу думку слід закріпити за такою структурою Кабінету Міністрів як Державне агентство з інвестицій та розвитку, виходячи з його основних завдань згідно Положення про Державне агентство України з інвестицій та розвитку, а саме: участь у формуванні та забезпеченні реалізації державної політики у сфері інвестиційної та інноваційної діяльності; сприяння залученню інвестицій, забезпечення підвищення вітчизняного потенціалу з експорту продукції, що виробляється на підприємствах галузей національної економіки, а також стимулювання вітчизняного виробництва продукції, імпорт якої становить значну частку на ринку України [13]. У п.7 ст. 4 Положення визначено, що Державне агентство України з інвестицій та розвитку бере участь у підготовці пропозицій та реалізації проектів цільових екологічних (зелених) інвестицій, залученні інвестицій за економічним механізмом, визначеним Кіотським протоколом до Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату [13]. Щодо інших можливих повноважень чи обов'язків Держінвестицій щодо розвитку галузі охорони здоров'я чи окремих положень політики здоров'язбереження Положення не визначає.

На нашу думку, на сучасному етапі при інноваційних перетвореннях галузі охорони здоров'я у частині запровадження політики здоров'язбереження доречним визначити повноваження Державного агентства України з інвестицій та розвитку у напрямі здоров'язбереження. Зокрема врахувати

положення Концепції Загальнодержавної програми «Здоров'я 2020: український вимір» [14] та положень ст.ст. 63, 71 Угоди про партнерство і співробітництво між Україною і Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами [15].

Основними консолідованими завданнями, які сприятимуть інноваційному розвитку галузі охорони здоров'я з запровадженням політики здоров'язбереження на рівні держави є: формування інноваційно-орієнтованої структури національної системи охорони здоров'я через здоров'язбережні складові; покращення організаційно-фінансової інфраструктури інноваційної діяльності політики здоров'язбереження; цілеспрямована підготовка кадрів високої кваліфікації для високотехнологічних медичних галузей, а також менеджерів інноваційної діяльності; створення ринку інноваційної продукції для всієї галузі охорони здоров'я, і здоров'язбереження зокрема; широке застосування в усіх напрямках галузі охорони здоров'я і сферах суспільного життя інформаційно-комунікаційних технологій; вдосконалення системи державної підтримки інноваційної діяльності та її регулювання.

Окремі напрями та складові інноваційної моделі економічного розвитку України були визначені Концепцією науково-технологічного та інноваційного розвитку України, затвердженою Постановою Верховної Ради України від 13.09.1999 р. № 916-XIV, та Стратегією економічного та соціального розвитку України «Шляхом європейської інтеграції» на 2004-2015 роки затвердженою Указом Президента України від 28.04.2004 р. № 493/2004 та Постановою Верховної Ради України від 21.10.2010 р. № 2632-VI Про Рекомендації парламентських слухань на тему: «Стратегія інноваційного розвитку України на 2010-2020 роки в умовах глобалізаційних викликів» [16], Угодою між Україною і Європейським Союзом про участь України у програмі Європейського Союзу Горизонт 2020 — Рамкова програма з досліджень та інновацій (2014-2020) [17].

У національній доповіді «Інноваційна Україна 2020», що підготовлена НАН України, зазначається, що «основна причина невиконання законодавства у сфері науки та інновацій в Україні, складності його розроблення та ухвалення пов'язані з тим, що нормативно-правові акти ухвалюються за відсутності інноваційно-спрямованої економічної стратегії України».

На думку Б. Чижевського і М. Шевченка саме відсутність дієвої стратегії розвитку економіки України на базі знань призвело до поступової втрати сфери наукових досліджень і розробок, можливості оперативного впровадження їх результати в реальний сектор економіки, реагувати на

світові науково-технологічні виклики та ефективно використовувати світові розробки у національних інтересах.

Про втрату зацікавленості урядовців до галузі охорони здоров'я свідчить і той факт, що у доповіді Міністерства освіти і науки України, представленої від уряду України на слуханнях 14-15 червня 2016 року у Верховній Раді України, не відображено інноваційну складову такої надзвичайно важливої галузі, як медицина.

Такі умови сприяють несанкціонованому витоку винаходів, зростанню так званої патентної міграції з України. Рівень (патентів-втікачів) становить 10-12% щорічного обсягу патентування. Найбільш активні сектори міграції — медичні препарати. ІТ-технології (системи та обладнання), фармакологія. Географія міграції з кожним роком розширюється: Російська Федерація (51%), США (11%), Південна Корея (9%), Тайвань (3%), Німеччина (2%) [18].

Інноваційні процеси в галузі охорони здоров'я мають глобальний рівень впливу і є відчутними на міжнародному рівні. Наприклад, у Сінгапурі запустили програму розвитку — Smart Nation. Держава, бізнес та активісти разом розробляють та запроваджують високотехнологічні проекти у тому числі в галузі охорони здоров'я за напрямками здоров'язбереження і екологізації країни. Це дає можливість інновацію перетворити в повсякденність. Наприклад спеціальний робот допомагає літнім людям із зарядкою, це і полегшує сам процес оздоровлення і це наближає літніх людей до нових технологій. Кожен може дивитись, чи є черги в лікарню через спеціальні веб-камери. Пациєнт буде мати електронну медкартку, доступну всім лікарям країни [19]. Також нова програма дає можливість створювати моделі хмарочосів на діаграму вітрів і картографувати поширення інфекційних хвороб, слідкувати за пересуванням літніх людей, услідкувати за чистотою громадських місць, виявляти паління у заборонених місцях [20]. Інноваційною розробкою є і система клімат-контролю на штучних островах в ОАЕ [21] та створення найбільш екологічної у світі електростанція на «чистому» вугіллі [22].

У США з метою забезпечення інноваційної діяльності, розвитку високотехнологічних галузей промисловості й здійснення науково-технічних розробок було прийнято ряд законів, що санкціонують фінансування спеціальних програм і використання ринкових механізмів, що стимулюють цю сферу діяльності.

Наприклад, Закон про організацію і пріоритети науково-технічної політики (National Science and Technology policy, organization and priorities of 1976) визначає принципи національної політики

в галузі науки нанотехнологій, до числа яких відносяться, зокрема: розвиток стратегії по визначенню ролі науки нанотехнологій у досягненні поставлених цілей: застосування науки й технологій для оздоровлення економіки країни: проведення наукових і технологічних досліджень і метою задоволення внутрішніх потреб та просування зовнішніх інтересів: підготовка, навчання, перепідготовка фахівців в сфері науки й техніки в інтересах держави, тощо.

Закон Стівенсона-Вайдлера про технологічні інновації (Stevenson — Wydler technology Innovation act of 1980) визначає, що технології й промислові інновації є центральною ланкою для економіки й добробуту американських громадян й повинні бути націлені на поліпшення життя громадян, підвищення продуктивності державного й частки секторів, а також поява нових галузей промисловості, тощо.

Закон Баючи-Частка (Bayh-Dole patent of 1980) є одним з основних у сфері охорони інтелектуальної власності. Закон дозволив університетам, підприємствам малого бізнесу й некомерційним організаціям за рахунок використання федеральних коштів займатися винахідництвом і патентувати свої винаходи, а також займатися їхньою комерціалізацією.

Закон про розвиток інновацій у малому бізнесі (Small business innovation act of 1982) увів вимогу, відповідно до якого Федеральні агентства відомства зобов'язані виділяти певні асигнування на проведення дослідницьких робіт.

А також, для фінансової підтримки державою наукової й інноваційної діяльності були розроблені дві програми — програма інноваційних досліджень малого бізнесу SBIR і програми передачі технологій малому бізнесу STTR. З 1982 р. у програмі SBIR беруть участь 11 федеральних агентств, які формулюють пріоритетні теми НДР і ДКР й забезпечують фінансування програми. Ця програма також допомагає малому високотехнологічному бізнесу знаходити замовлення федеральних агентств, а також надає підтримку у формуванні початкового капіталу.

Роль SBIR в американській науці незаперечна: надаючи ранню фінансову допомогу починаючим підприємствам для розвитку інноваційних технологій, може слугувати як альтернатива венчурному капіталу, особливо в регіонах, де він недостатньо ще розвинений.

Крім того, в 2006 р. в США була прийнята Програма стимулювання технологічної конкурентоспроможності країни. Головною метою Програми стало стимулювання інноваційної діяльності й технологічного розвитку країни та зміцнення лідерських позицій на світовому ринку технологій [23].

Напрямок здоров'язбереження підтримала компанія MEDICAL FAIR через організацію міжнародних виставок, діагностику інноваційних винаходів, фармакопію, розробку і впровадження медичних і реабілітаційних приладів. Таку ініціативу підтримали і планують провести заходи у 2017 р. Дюссельдорф / Німеччина, Сучжоу / Китай, Нью-Делі / Індія, Бангкок / Таїланд, Х'юстон, штат Техас, США, Санкт-Петербург / Росія, Сан-Паулу / Бразилія; у 2018 р. приєднаються Сингапур, Мумбаї / Індія [24].

Отже, проведене нами дослідження показало, що для забезпечення інновацій в галузі охорони здоров'я необхідно принаймні почати з прийняття основних нормативно-правових актів де б були визначені порядок організації наукових досліджень та науково-технічних розробок в галузі охорони здоров'я України, порядок взаємодії структурних підрозділів МОЗ при організації та супроводженні інноваційних проектів, порядок планування, фінансування та контролю виконання НДР МОЗ, затверджена Концепція наукового забезпечення державного управління в галузі охорони здоров'я України, затверджений порядок планування, фінансування та контролю за виконанням науково-дослідних розробок за рахунок коштів державного бюджету в галузі охорони здоров'я тощо.

Державну інноваційну політику в галузі охорони здоров'я ми розуміємо як частину соціально-економічної політики, що відображає причетність держави до інноваційної діяльності, визначає цілі, напрями, форми діяльності органів державної влади в галузі охорони здоров'я, науки і техніки, а також реалізації їх досягнень. Подальші розвідки необхідно спрямувати у напрямок створення і прийняття нормативно-правових актів, які б визначали стратегію, основні цілі, завдання та принципи політики здоров'язбереження.

Література:

1. Горбань А. Є. Підходи до розробки автоматизованої системи одержання інформації про інноваційну діяльність в сфері охорони здоров'я України / А. Є. Горбань // Актуальні проблеми сучасної медицини. — 2016. — Т. 16, Вип. 1. — С. 264-272.
2. Апанасенко Г. Л. Валеологія — перші досягнення / Г. Л. Апанасенко // Валеологія. — 2006. — № 1, 2. — С. 16-17.
3. Павленко, О. В. Российские инновации в медицинской технике / О. В. Павленко // Аналитический вестник Совета Федерации ФС РФ, Российские инновации в медицинской технике. — 2010. — 4(390). — С. 64-73.
4. Про інноваційну діяльність. Верховна Рада України; Закон від 04.07.2002 № 40-IV. Редакція від 05.12.2012. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/40-15>
5. Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні. Верховна Рада України; Закон від 08.09.2011 № 3715-VI. Редакція від 05.12.2012. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3715-17>

6. Про наукову і науково-технічну діяльність. Верховна Рада України; Закон від 13.12.1991 № 1977-XII. Редакція від 17.05.2015. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1977-12>

7. Про наукову і науково-технічну експертизу. Верховна Рада України; Закон від 10.02.1995 № 51/95-ВР. Редакція від 05.12.2012. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/51/95-%D0%B2%D1%80>

8. Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків. Верховна Рада України; Закон від 16.07.1999 № 991-XIV. Редакція від 05.12.2012. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/991-14>

9. Про Рекомендації парламентських слухань на тему: «Національна інноваційна система України: проблеми [...]». Верховна Рада України; Постанова, Рекомендації від 27.06.2007 № 1244-V. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1244-16>

10. Про затвердження плану заходів з реалізації Концепції реформування державної політики в інноваційній [...]. Кабінет Міністрів України; Розпорядження, План, Заходи від 04.06.2015 № 575-р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/575-2015-%D1%80>

11. Про схвалення Концепції реформування державної політики в інноваційній сфері. Кабінет Міністрів України; Розпорядження, Концепція від 10.09.2012 № 691-р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/691-2012-%D1%80#n9>

12. Про схвалення Концепції розвитку національної інноваційної системи. Кабінет Міністрів України; Розпорядження, Концепція від 17.06.2009 № 680-р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/680-2009-%D1%80>

13. Про Державне агентство з інвестицій та розвитку. Кабінет Міністрів України; Постанова, Положення, Перелік від 17.05.2010 № 356. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/356-2010-%D0%BF>

14. Про схвалення Концепції Загальнодержавної програми «Здоров'я 2020: український вимір». Кабінет Міністрів України; Розпорядження, Концепція від 31.10.2011 № 1164-р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1164-2011-%D1%80>

15. Угода про партнерство і співробітництво між Україною і Європейськими Співтовариствами та їх державами-члени [...] Україна, ЄС, Бельгія [...]; Угода, Протокол, Міжнародний документ від 14.06.1994. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/998_012

16. Про Рекомендації парламентських слухань на тему: «Стратегія інноваційного розвитку України на [...]». Верховна Рада України; Постанова, Рекомендації від 21.10.2010 № 2632-VI. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2632-17>

17. Угода між Україною і Європейським Союзом про участь України у програмі Європейського Союзу Горизонт 2020 [...]. Україна, Європейський Союз; Угода, Умови, Правила [...] від 20.03.2015. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/984_018

18. Чижевський Б., Шевченко М. Інноваційний розвиток: чому відсутня політична воля та запроваджуються виконавча і фінансова блокади? Газета «Голос України». [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.golos.com.ua/article/272892> <http://www.golos.com.ua/article/272892>

19. Факти / Світ / Сінгапур - країна майбутнього: безпілотні таксі та роботи для пенсіонерів/Листопад,

22 2016 рік. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://fakty.ictv.ua/ua/svit/20161122-singapur-krayina-majbutnogo-bezpilotni-taksi-ta-roboty-dlya-pensioneriv/>

20. У Сінгапурі запустили інноваційну програму «Розумна нація». [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://hmarochos.kiev.ua/2016/05/06/u-singapuri-zapustili-innovatsiynu-programu-rozumna-natsiya/>

21. Штучні острови в ОАЕ оснастять клімат-контролем. Корреспондент.net, 3 лютого 2014. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://ua.korrespondent.net/world/3300397-shtuchni-ostrovy-v-oe-osnastiat-klimat-kontrolem>

22. Федяніна М. Найбільш екологічна у світі електростанція на «чистому» вугіллі запрацює в ОАЕ. Абу-Дабі, 23 жовтня 2012 року. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://innov.org.ua/hranty/2012-12-07-08-49-12/540-naibilsh-ekolohichna-u-sviti-elektrostantsiia-na-chystomu-vuhilli-zapratsiuiue-v-oe>

23. Розвиток інноваційної діяльності в США. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://market.avianua.com/?p=2926>

24. MEDICA 2017 — World Forum for Medicine. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www.medica-tradefair.com/cgibin/md_medica/lib/pub/tt

Спивак М.В. Государственная инновационная политика в сфере здоровьесбережения. — Статья.

Аннотация. Анализируется динамика развития инновационной политики в области здравоохранения населения Украины. Показано, что эффективность здравоохранения определяется, прежде всего, объемом расходов на научные исследования и разработки. Наведены современные подходы зарубежных стран к развитию системы здоровьесбережения инновационной политики. Выявлены положительные особенности во внедрении такого рода мероприятий.

Ключевые слова: политика, здравоохранение, здоровьесбережение, инновация, инновационная политика, национальная программа

Spivak M.V. State innovation policy in the sphere of health preservation. — Article.

Abstract. The dynamics of innovation policy in the health sector in Ukraine. Shows that the effectiveness of health is determined primarily expenditure on research and development. Analyzed modern approaches of foreign countries to build systems maintaining health innovation policy. The positive features in the implementation of such activities.

Keywords: politics, health care system, maintaining health, innovation, innovation policy, national program